RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 108.835 van 4 juli 2002
in de zaak A. 113.591/VII-25.196.

In zake : Joris DE SCHEPPER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. DE PEUTER,
kantoor houdende te LEUVEN,
Diestsevest 40

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Joris DE SCHEPPER op 1 december 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 5 oktober 2001 waarbij het beroep tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 4 augustus 1994, houdende het verlenen van de vergunning aan verzoeker, om een varkens- en rundveefokkerij, gelegen te 8210 Veldegem, Veldegemsestraat 24, verder te exploiteren en te veranderen door uitbreiding, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 31 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 juni 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. HELSEN die, loco Advocaat L. DE PEUTER, verschijnt voor verzoeker en van Advocaat P. LOUAGE die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker baat een gemengde rundvee- en varkensfokkerij uit, gelegen aan de Veldegemsestraat 24 te Zedelgem. Hij heeft het bedrijf in 1989 overgenomen van zijn vader.

De vergunningssituatie van het bedrijf evolueert aanvankelijk als volgt:

- exploitatievergunning van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zedelgem van 17 oktober 1977 voor het houden van 540 varkens en 30 runderen;
- exploitatievergunning van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zedelgem van 3 april 1978 voor het houden van 540 varkens en 30 runderen;
- weigering met een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 27 augustus 1987 voor de uitbreiding met 650 varkens tot een totaal van 1.190 varkens;
- weigering met een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 16 april 1992, bevestigd met een ministerieel besluit van 4 oktober 1993, voor uitbreiding tot 1.430 varkens .

  Na een annulatieberoep wordt het ministerieel besluit van 4 oktober 1993 met ‘s Raads arrest nr. 52.612 van 30 maart 1995 vernietigd, doch met een nieuw ministerieel besluit van 14 mei 1997 wordt de gevraagde uitbreiding andermaal geweigerd.

  Verzoeker tekent schorsings- en annulatieberoep aan, doch na verwerping van de schorsingsvordering met ‘s Raads arrest nr. 71.606 van 5 februari 1998 wordt

met ‘s Raads arrest nr. 77.539 van 10 december 1998 ten gronde de afstand van geding vastgesteld. De weigering is aldus definitief.

– milieuvergunning met een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 2 juli 1992 voor 1.498 m³ mestopslag.

1.2. Op 3 februari 1994 vraagt verzoeker andermaal een milieuvergunning van klasse 1 aan de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, ditmaal met als voorwerp zijn inrichting verder te exploiteren en te veranderen door uitbreiding (regularisatie) met 459 mestvarkens en 61 runderen tot een totale capaciteit van 999 mestvarkens, 91 runderen en 1.498 m³ mestopslag : het is deze aanvraag die tot huidig geding zal leiden.

Gedurende het openbaar onderzoek worden twee bezwaren ingediend. De in eerste aanleg gegeven adviezen zijn verdeeld gunstig en ongunstig.

Met een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 4 augustus 1994 wordt de gevraagde vergunning gegeven.

1.3. Tegen dat vergunningsbesluit volgt administratief beroep door een milieuvereniging.

Met een ministerieel besluit van 9 februari 1995 wordt het administratief beroep gegrond bevonden en wordt de gevraagde vergunning geweigerd.

Verzoeker tekent andermaal annulatieberoep aan en met ‘s Raads arrest nr. 94.798 van 19 april 2001 wordt het weigeringsbesluit van 9 februari 1995 vernietigd.

1.4. Na de vernietiging van het ministerieel besluit van 9 februari 1995 wordt de beroepsprocedure hernomen en worden de volgende adviezen uitgebracht :

– afdeling stedenbouwkundige vergunningen op 25 juni 2001 : gunstig voor de inrichting;
– Vlaamse Landmaatschappij op 26 juni 2001 : ongunstig voor de inrichting omdat de aanvraag een stijging van de vergunde mestproductie inhoudt;
– afdeling natuur : ongunstig voor de inrichting zoals in het ministerieel besluit van 9 februari 1995;

- hoofdbestuur milieuvergunningen op 27 juni 2001 : gunstig voor hernieuwing voor 540 mestvarkens, 30 runderen en 1.498 m³ mestopslag en ongunstig voor het meerdere omdat zulks een stijging van de vergunde mestproductie inhoudt;
- gewestelijke milieuvergunningscommissie op 2 juli 2001 : idem als het hoofdbestuur milieuvergunningen.

1.5. Met het thans bestreden ministerieel besluit van 5 oktober 2001, ter kennis gebracht van verzoeker met een ter post aangetekend schrijven van 9 oktober 2001, wordt het administratief beroep tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 4 augustus 1994 gedeeltelijk gegrond verklaard. Aan verzoeker wordt een milieuvergunning gegeven voor 540 mestvarkens, 30 runderen en 1.498 m³ mestopslag tot een termijn van 31 december 2003, doch voor de uitbreiding wordt de vergunning geweigerd.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering onontvankelijk is omdat de door verzoeker aangevochten beperking van de exploitatietermijn tot 31 december 2003 niet uit het bestreden besluit doch uit het in eerste aanleg genomen besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 4 augustus 1994 zou voortvloeien en omdat de vordering tot nietigverklaring niet tot het deel van de vergunningstermijn zou kunnen worden beperkt;

2.2. Overwegende dat uit het verzoekschrift tot schorsing geenszins kan worden afgeleid dat de vordering enkel zou zijn gericht tegen de beperking van de vergunningsduur tot 31 december 2003; dat, integendeel, de schorsing van de tenuitvoerlegging van het volledige ministerieel besluit van 5 oktober 2001 wordt beoogd, waarbij wordt aangevoerd dat de beperking van de vergunningsduur onwettig zou zijn; dat voorts met het thans bestreden besluit de vergunningsduur voor 540 varkens, 30 runderen en 1.498 m³ mestopslag uitdrukkelijk wordt beperkt tot 31 december 2003; dat deze beslissing volledig in de plaats is gekomen van het in eerste aanleg genomen besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen; dat het feit dat in eerste aanleg eveneens een beperking van de vergunningsduur werd voorzien niet relevant is voor de vraag naar het belang van verzoeker bij zijn beroep; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan

worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker als enig middel de schending aanvoert van artikel 5.9.4.5 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), van artikel 18, § 3, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet) en van de motiveringsplicht, het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, doordat met het bestreden besluit de vergunningstermijn voor het nog vergunde gedeelte wordt ingekort tot 31 december 2003 zonder motivering als dusdanig, terwijl de vergunningsaanvraag uit 1994 nochtans betrekking had op "het verder exploiteren en veranderen door uitbreiding" van de bestaande inrichting en de uitbreiding thans wordt geweigerd, zodat de vergunde toestand van 540 varkens en 30 runderen wordt bevestigd, dat er geen rechtsgrond of aanleiding te vinden is in artikel 5.9.4.5 Vlarem II of in artikel 18, § 3, van het milieuvergunningsdecreet om de vergunningsduur in te korten tot 31 december 2003, dat mede met toepassing van het redelijkheidsbeginsel dit onderdeel van de aanvraag zonder voorwerp moest worden verklaard gezien (dat deel van) het bedrijf strikt genomen tot 3 april 2008 en alleszins tot 17 oktober 2007 is vergund ingevolge de aktenames door het college van burgemeester en schepenen van 3 april 1978 en 17 oktober 1977; dat verzoeker het middel in vier onderdelen verdeelt en daar volgende toelichting bij verschaft :

<u>Eerste onderdeel: schending van artikel 5.9.4.5 van Vlarem II</u>

Artikel 5.9.4.5 van Vlarem II voorziet dat bestaande varkenshouderijen bij hernieuwing van de milieuvergunning na het verstrijken van de vergunningstermijn van de op 1 januari 1993 lopende vergunning ook moeten voldoen aan de verbods- en afstandsbepalingen.

De voor verzoeker op 1 januari 1993 lopende vergunning betrof de aktename van 17 oktober 1977 of 3 april 1978 met een termijn van 30 jaar, dus tot 17 oktober 2007 of 3 april 2008. Slechts naar aanleiding van de afloop daarvan, bij de hernieuwingsaanvraag tussen de 18de en de 12de maand voordien, vinden de verbods- en afstandsregels van Vlarem II toepassing. Met het bestreden besluit mocht geen toepassing van artikel 5.9.4.5 van Vlarem II worden gemaakt omdat

hernieuwing ingevolge het verstrijken van de vergunningstermijn nog niet aan de orde was.

Tweede onderdeel : schending van artikel 18, § 3 van het Milieuvergunningsdecreet.

De hernieuwing moet tussen de 18de en de 12de maand voor het verstrijken van de milieuvergunning worden gevraagd. Sedert een decreetswijziging uit 1999 kan zij ook vroeger worden gevraagd bij een geplande overname door een andere exploitant of indien de exploitant een belangrijke verandering beoogt. Bij de vergunningsaanvraag uit 1994 was de mogelijkheid van een eerdere aanvraag nog niet voorzien.

Met het bestreden besluit had dus moeten worden besloten dat de aanvraag voor "verdere exploitatie" zonder voorwerp was. Er is nog een vergunning die minstens tot 2007 loopt voor dat deel van de aanvraag. Door een beslissing te nemen over de verdere exploitatie van de inrichting met een foutieve beslissing tot inkorting van de vergunningstermijn tot gevolg, is artikel 18, § 3, van het milieuvergunningsdecreet geschonden.

Derde onderdeel : gebrekkige motivering

De beperking van de vergunningstermijn tot 31 december 2003 wordt niet toegelicht in het bestreden besluit. In één overweging wordt gesteld dat in toepassing van artikel 5.9.4.5 van Vlarem II bij hernieuwing van de vergunning voor 540 mestvarkens de verbods- en afstandsregels slechts van toepassing zijn vanaf 1 januari 2004, verderop wordt aangehaald dat de verdere exploitatie van een niet-gesloten varkenshouderij slechts is toegelaten tot 31 december 2003. Nu de verwijzing naar artikel 5.9.4.5 van Vlarem II foutief is, wordt de beperking van de vergunningsduur niet afdoende gemotiveerd.

De minister heeft zich blijkbaar gericht op het deputatiebesluit van 4 augustus 1994 waar de gevraagde uitbreiding wèl werd toegestaan en waar de termijn daarvoor dus tot 31 december 2003 mocht worden beperkt. Met het bestreden besluit wordt de uitbreiding niet vergund zodat de vergunningstermijn ook niet beperkt kon worden. De motivering voor die beperking is volstrekt onvoldoende.

Vierde onderdeel : schending van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel

Indien de gevraagde uitbreiding omwille van de huidige regelgeving niet kon worden toegestaan, had de minister moeten beslissen dat de hernieuwing van het nog vergunde bedrijf zonder voorwerp was. Daarvoor kon worden verwezen naar de aktenames van 17 oktober 1977 en 3 april 1978 waardoor verzoeker een vergunning had voor het houden van 540 mestvarkens en 30 runderen gedurende 30 jaar. Over de vraag uit 1994 voor "verdere exploitatie", gedaan in het kader van de gevraagde uitbreiding om duidelijkheid te creëren over de volledig vergunde toestand, moest dus geen beslissing worden genomen.

Als verzoeker geen "verdere exploitatie" zou hebben gevraagd, zou hij met zekerheid een vergunning behouden tot 3 april 2008. Het druist derhalve tegen alle redelijkheid in dat verzoeker nu een vergunning voor een kortere termijn zou hebben dan degene waarover hij aanvankelijk beschikte.

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota daarop in essentie antwoordt als volgt :

Verzoeker heeft op 3 februari 1994 een regularisatieaanvraag ingediend voor een milieuvergunning met als voorwerp zowel de varkens- en rundveehouderij verder te exploiteren alsmede deze te veranderen door uitbreiding met 459 mestvarkens, 61 runderen tot een totale capaciteit van 999 mestvarkens, 91 runderen en 1.498 m^3 mest.

De overheid diende de actuele wetgeving toe te passen en is er terecht van uitgegaan dat het een aanvraag tot hernieuwing en een aanzienlijke uitbreiding van de lopende vergunning betrof conform artikel 18, § 3, van het milieuvergunningsdecreet.

Als beroepsinstantie kon de overheid niet overgaan tot wijziging van de in eerste aanleg bepaalde en in beroep niet betwiste vergunningstermijn. De tijdslimiet van 31 december 2003 vloeit voort uit hetgeen de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen op 4 augustus 1994 heeft beslist.

De vergunningsaanvraag van 3 februari 1994 en het deputatiebesluit van 4 augustus 1994 hadden trouwens tot gevolg dat de initiële vergunningstermijn van 30 jaar eerder is verstreken, nl. op het ogenblik dat de hernieuwde vergunning op 4 augustus 1994 tot stand kwam. Verzoeker betwist verder niet dat de inrichting niet voldoet aan de afstandsregels van artikel 5.9.4.4., 1°, a), van Vlarem II zodat ter plaatse geen exploitatie mogelijk is vanaf 1 januari 2004.

Tenslotte is het bestreden besluit gesteund op actuele regelgeving inzake mestproductie, nl. dat overeenkomstig artikel 33ter, § 1, 1°, c), van het meststoffendecreet geen vergunning kan worden gegeven voor bestaande veeteeltinrichtingen die een verhoging van de vergunde mestproductie tot gevolg hebben.

De opgelegde termijn is op afdoende en draagkrachtige wijze gemotiveerd, zodat het middel niet ernstig is.

3.3.1. Overwegende dat met het thans bestreden besluit de gevraagde uitbreiding wordt geweigerd en dat een milieuvergunning wordt verleend "voor een termijn aanvangend op 4 augustus 1994 en verstrijkend op 31 december 2003, om een varkens- en rundveefokkerij (...) verder te exploiteren met 540 mestvarkens en 30 runderen, zodanig dat deze inrichting voortaan 540 mestvarkens, 30 runderen en 1.498 m³ opslag van mengmest omvat"; dat, zoals uit het feitenrelaas blijkt, verzoeker bij wijze van aktename door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zedelgem op respectievelijk 17 oktober 1977 en 3 april 1978 een exploitatievergunning heeft verkregen voor het houden van 540 mestvarkens en 30 runderen voor een termijn van 30 jaar - blijkbaar werd hier twee keer akte genomen van een melding voor hetzelfde aantal dieren - en dat bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 2 juli 1992 een milieuvergunning werd verleend voor de opslag van 1.498 m³ mest; dat aldus met het bestreden besluit de termijn van de basisvergunning wordt beperkt tot 31 december 2003; dat de kernvraag in casu is of dergelijke beperking rechtsgeldig is;

3.3.2. Overwegende dat de vergunningsaanvraag van 3 februari 1994, waarover met het thans bestreden besluit uitspraak wordt gedaan, blijkens het in eerste aanleg genomen deputatiebesluit van 4 augustus 1994 als voorwerp heeft "een varkens- en rundveefokkerij verder te exploiteren en te veranderen door uitbreiding (regularisatie) met 459 mestvarkens, 61 runderen tot een totale capaciteit van 999 mestvarkens, 91 runderen en 1.498 m³ mest"; dat prima facie met die aanvraag verzoeker enkel hoopte een uitbreiding te bekomen; dat, anders dan de verwerende partij voorhoudt, zijn aanvraag op het eerste gezicht niet als een hernieuwingsaanvraag te beschouwen was van de basisvergunning voor 540 mestvarkens en 30 runderen die op dat ogenblik nog voor meer dan 13 jaar geldig was; dat overeenkomstig artikel 18, § 3, van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985, zoals het gold op het ogenblik waarop verzoeker zijn vergunningsaanvraag indiende, een nieuwe vergunning moet worden aangevraagd tussen de 18de en de 12de maand vóór het verstrijken van de lopende vergunning en dat die bepaling niet toelaat om

meer dan 13 jaar vóór het verstrijken van de lopende vergunning om een hernieuwing te vragen; dat verzoeker veeleer heeft gepoogd duidelijkheid te scheppen door te preciseren dat de vergunningsaanvraag een uitbreiding betrof met 459 mestvarkens en 61 runderen bovenop de bestaande vergunning van 540 mestvarkens en 30 runderen;

3.3.3. Overwegende, daarenboven, dat zelfs in de hypothese dat de verwerende partij uit het omschreven voorwerp van de gevraagde vergunning had kunnen afleiden dat de vergunningsaanvraag een hernieuwing van de bestaande vergunning mede tot voorwerp had, dat alsdan die hernieuwing of de weigering tot hernieuwing slechts kon ingaan op de einddatum van de lopende vergunning, in casu ten vroegste vanaf 17 oktober 2007; dat artikel 18, § 3, van het milieuvergunningsdecreet geen rechtsgrond biedt om de termijn van de bestaande vergunning in te korten;

3.3.4. Overwegende dat de verwerende partij eveneens nog steun lijkt te zoeken in artikel 5.9.4.5. van Vlarem II; dat dit artikel in zijn eerste lid enkel stelt dat de bestaande varkenshouderijen bij hernieuwing van de milieuvergunning na het verstrijken van de op 1 januari 1993 lopende vergunning moeten voldoen aan bepaalde afstandsregels; dat evenwel in casu de hernieuwing pas dient te gebeuren ten vroegste vanaf 17 oktober 2007; dat het tweede lid van hetzelfde artikel stelt dat de verbodsbepalingen slechts vanaf 1 januari 2004 van toepassing worden indien de termijn van de in het eerste lid bedoelde lopende vergunning verstrijkt vóór 1 januari 2004, hetgeen in casu niet het geval is; dat dienvolgens artikel 5.9.4.5. van Vlarem II geen rechtsgrond lijkt te bieden voor de inkorting van de vergunningsduur;

3.3.5. Overwegende dat de verwerende partij ook nog verwijst naar het in eerste aanleg genomen deputatiebesluit van 4 augustus 1994, waarbij de vergunningstermijn werd beperkt tot 31 december 2003; dat de verwerende partij eraan voorbijgaat dat precies ingevolge het administratief beroep ingesteld tegen dat besluit, zij opnieuw uitspraak moet doen over de vergunningsaanvraag binnen de perken van het voorwerp van het administratief beroep en zonder dat zij daarbij gebonden is door hetgeen de overheid in eerste aanleg heeft beslist; dat in casu het administratief beroep was ingesteld tegen de verleende vergunning in zijn totaliteit; dat de verwerende partij haar handelwijze derhalve niet kan steunen op het in eerste aanleg genomen besluit, dat overigens de gevraagde uitbreiding vergunde;

3.3.6. Overwegende dat de verwerende partij als laatste argument artikel 33ter, § 1, 1°, c, van het meststoffendecreet aanhaalt; dat evenwel het daarin door het bestreden besluit aangenomen weigeringsmotief enkel betrekking lijkt te kunnen hebben op de gevraagde uitbreiding en niet op de zogenaamde hernieuwing, waar immers geen sprake is van een stijging van de vergunde mestproductie; dat dienvolgens een verwijzing naar artikel 33ter, § 1, 1°, c, van het meststoffendecreet in casu niet relevant is;

3.3.7. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het eerste middel ernstig is;

4. Overwegende, wat de vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoeker terecht doet gelden dat op grond van artikel 5.9.4.5. van Vlarem II, dat van toepassing is op niet-gesloten varkenshouderijen, hij vanaf 1 januari 2004 geen hernieuwing van de vergunning voor 540 mestvarkens zal kunnen verkrijgen en hij alsdan enkel nog 30 runderen zal kunnen houden, terwijl zonder het bestreden besluit hij minstens nog tot 17 oktober 2007 zijn bedrijf verder kan uitbaten; dat in achtgenomen het bewezen feit dat de looptijd van de aangegane leningen, o.m. voor de overname van het bedrijf, verstrijkt op 31 december 2007, verzoeker aannemelijk maakt dat door de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit het bedrijf onleefbaar wordt en er geen financiële ruimte meer zal zijn voor de nodige aanpassingen en investeringen in het bedrijf met het oog op de hernieuwing van de exploitatie eind 2007; dat dergelijk nadeel ernstig en moeilijk te herstellen is; dat het betoog van de verwerende partij omtrent het nadeel dat zou voortvloeien uit de stopzetting van de exploitatie van het aantal varkens dat verzoeker zonder vergunning zou exploiteren in casu niet relevant is, daar het aangevoerd nadeel uitsluitend slaat op de vroegtijdige stopzetting van het vergund aantal varkens en niet op de met het bestreden besluit gevraagde uitbreiding; dat overigens ook het enig middel uitsluitend betrekking heeft op de beperking van de termijn van de basisvergunning tot 31 december 2003; dat aldus aan de tweede schorsingsvoorwaarde is voldaan;

Overwegende dat aan beide door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten gestelde schorsingsvoorwaarden is voldaan, zodat de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit kan worden bevolen,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 5 oktober 2001 waarbij het beroep tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 4 augustus 1994, houdende het verlenen van de vergunning aan verzoeker, om een varkens- en rundveefokkerij, gelegen te 8210 Veldegem, Veldegemsestraat 24, verder te exploiteren en te veranderen door uitbreiding, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

<u>Artikel 2</u>.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

<u>Artikel 3</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juli tweeduizend en twee, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**